

ஓரு நாவலை வாசிக்கிற போது, அதனை ரசித்து உள்வாங்கிக் கொள்வதென்பதும் அதன் கதாபாத்திரங்களோடும் ஒன்றிப்போவதென்பதும் வேறு வேறு நிலரைசனனை கொண்டவை. ஆழந்து அவதானித்தால் இரண்டு ரசனகைளாக கிடையே நிரம்ப வித்தியாசங்கள் உண்டென்பதைக் கணிக்க முடியும். இவ்விரண்டு நிலையுமே வாசிப்பின் நிறைவை வளிப்படுதும் பாங்குதான் என்றாலும், நாவலோடும் ஒன்றிப்போவதென்பதையே கட்டாதல் ஈடூபாடாகக் கருதியிடமுண்டு!. தோழர் பாரதிநாதனின் 'வந்தேசிகள்' நாவலை வாசித்த போது என் நிறைவை, கட்டாதல் ஈடூபாடாகளுடன் தாம் உணர்ந்தனே! பட்டை - மந்தைத்திடல், கள்ளிப்பாளைய முதலாளிகள், அவர்களது கதைத்தடிகள், அவர்கள் அழகைத் துவந்திருந்த போலீஸ்களின் அத்தனைபேர்களோடும் நியாயத்திற்காக முரண்பட்டு சந்தூரு களத்தில் மூன்றிக், மாதேசு, ஏழாமலை, கந்தப்பன் குடும்பம் இன்னும் இன்னும் ஏராளமான ஜனங்கள் குழுமியிருந்த மந்தைத்திடல் கட்டத்திடல் நானும் இருந்தனே! என்ன யோசிக்கின்றீர்கள்! மிகதான். ஆனாலும் இருந்தனே! அந்த அளவில் அந்நாவலோடும் என ஐக்கியம் இருந்தது. பட்டைபக்கத்தில், பெரும் விசதைத்றி உற்பத்தியாளர்களாக அறியப்படும் கொழுத்த முதலாளிகள், தங்களளை அண்டிவாழும் சிறு விசதைறி முதலாளிகளை வஞ்சிக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பணிபுரிந்த தொழிலாளர்கள் வலையைற்றுப்போய், வீதிக் குவரூகிறார்கள். இச்சுழ்ச்சியில், சிறு முதலாளிகள்க்கு ஆதரவாக விசதைத்றித் தொழிலாளர்கள் களம் காண்கிறார்கள்.

பெரும் முதலாளிகளின் வர்க்கத்தில்லுமல்லுகளை எதிர்த்தும், இன்னுமான தங்களது நியாயமான வாழ்வாதாரக் கோரிக்கைகளை மூன்வதைத் தும் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள்! அவர்களுக்கு உதவுமுகமாக பிற தொழிலாளிகளும்,

வகைகொண்ட பிரிவினர்களும் கைகொடுத்துக் கொண்டு வீ திக் கு வரவும் , அது பெரியதோர் சாலமறியல் போராட்டமாக உக்கிரம் கொள்கிறது! போராட்டம் வலுபெற, அரசும் அதிகாரவர்க்கமும் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு சவிகொடுக்கிறார்கள் . அந்தச் சாலமறியலில் , தொழிலாளர்களுக்காக உரத்து எழுந்த உரிமைக்கூரலில் என சப்தமும் உக்கிரம் !

இப்பிரச்சனையைக் கு தீ ர் வுகாண உதவி ஆட்சியாளர் முன்னிலையில் போலீ ஸ் - பெரும் முதலாளிகள் - தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் என்று பலரும் கலந்து கொள்ளும் பஞ்சாயத்து ஒன்று, ஓர் கல்லரி வளாகத்தில் இரவு தொடங்கி விடிய விடிய நடக்கிறது! பெரும் முதலாளிகளின் சமூக சிக்கொண்ட வாதங்கள் நொறுக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, முதலாளிகளின் முதலாளியான அண்ணாமலை சாணக்கியம் அங்கே மோதித் தறித்தது.

சந்துரு ஒவ்வொரு வாதங்களாக முறியடிக் கவும் , அடிவானம் சிவந்து தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் புலர்தல் காண்கிறது. பளிச் சன்னென்று அவர்களது பொழுதும் விடிகிறது! சந்துருவின் அருகாண்மையில் தோழரின் தரக்கங்களமைச்சியப்படிக்கு விடியவிடிய கண்கொட்டாமல் உடன் இருந்தனே ! கதை முழுக சந்துருவின் நண்பன் மாதசே, தோழனின் குறிப்பறிந்து உடனுக்குடன் செயலில் இறங்குபவனாக இருந்தானென்றால் , சமயோஜிதமாகவே என்றாலும் தீ ர்க்கமாக முடிவெடுக்கும் சந்துருவின் திறனில் மலததது, அதனை மச்சியவனாக சந்துருடனயே இருந்தனே !

இங்கே, நான் பகிரும் உண்மைகள் மிகப்பெட்ட வார்த்தைகள் அல்ல. வாசிப்பில் நான் உணர்ந்த - ஐக்கியப்பட்ட - சூத்தமான அசல் வளிப்பாடுகள் ! பொதுவில் , நிறைவுரை எனத் தேர்வும் வாசிப்புமான நாவல்கள் பெரும்பாலும் கலை - இலக்கியம் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. அந் நாவல்களின் கலநெர்த்தியும் மொழிக் கிர்மயும் , அழகியல் லாவகமும் எனக்குப் பிடித்த ஒன்று! மானிட வாழ்வின் பிடகமான சங்கதிகளை, இன்னும் பிடகமாக பசேும் அந் நாவல்களில் மலர்ந்து போகின்றவன் நான் ! வந்தறே நாவலோ அதற்கு நரே எதிர் ! உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைப்பாட்டை - அவர்களின் தினசரியதார்த்தத்தை அபட்டமான கோணத்தில் ஒளிமறவின்றி பகிரும் நாவல் இது! இதன் பக்கங்களில் காணும் நிஜங்களின் தரிசனம் ரொம்ப ரொம்ப விசேமானது!

இந் நாவலின் சம்பவங்கள் அத்தனையும் காலங்களில் ஆங்காங்கே நாம் கண்டதாக இருக்கும் . அல்லது, பத்திரிகைகளில் வாசித்த செய்தியாகவும் இருக்கும் . ஆக, வளிப்படையான நிஜத்தின் சாயல் கொண்ட நாவல் இது! இந்த நாவலின் வறையே இதன் பொருட்டு சமநெர்த்ததுதான் ! படபைபின் அழகியல் பார்வையில் , 'கலநெர்த்தியும் மொழி லாவகமும்' இந் நாவலில் குறையுதான் . என்றாலும் , இதன் ஜீ வஈர்ப்பு, உலக நாவல்களின் அழகியல் வரம்புகளை மிஞ்சிவிடுகிறது! உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உயிர்பிரச்சனைகளை திரும்ப திரும்ப தீ ர்பசேுவதாலயே அந்த ஜீ வஈர்ப்பு நம் மிடமும் தொற்றிக்கொள்கிறது.

மார்க்ஸிய-லெனினிய சித்தாந்தம் சார்ந்த ஓர் முழுமையான நாவல் தமிழில் வந்ததாக நான் அறியவில்லை. அந்தச் சித்தாந்தத்தை முன்வகைக்கும் கட்டுரைகளை தமிழில் பதித்திருக்கிறேன். ஏன்.., நிறையவும் பதித்திருக்கிறேன். ஆனால், நாவல்..? ம்.. ஹும்...! இந் திராபார்த்தசாரதியின் கருதிப்புனல் இடதுசாரி தாக்கம் கொண்ட நாவல் என்றாலும், வந்ததேிகள் மாதிரிக் கு மார்க்ஸிய-லெனினிய கோட்பாடுகளின் சுவடிகளில் அது பயணித்ததாகக் கொள்ளமுடியாது. உழைப்பாளர் வர்க்கத்தின் மமேபாட்டுகளுக்கான இச்சித்தாந்த வழிமுறைகளை முழுமையாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் முதல் தமிழ் நாவல், பாரதிநாதனின் வந்ததேிகளை பரமமையாகக் கிற முடியும்! அது சரியும் கட்ட.

இந்த நாவல், 'வந்ததேிகள்' எனும் சொல்லில் கொள்ளும் ஆத்திரத்தில்தான் தொடங்குகிறது. மனிதர்களிடையே சமத்துவமும் நாகரிகமும் தளத்த நவீன சமீகத்தில், பிழைப்புதடே சொந்த ஊரவிட்டு சற்று கட்டுதல் திரம் கடந்துவந்து பணியெடுக்கும் காரணத்திற்காக, உள்ளீர்வாசிகள் தங்களவை வந்ததேிகள் என்று சூட்டப்படுவதில் இந்தத் தொழிலாளர்கள் ரணம் கொள்கிறார்கள். அவர்களிடையே கிளர்தழும் சினம் நியாயமானதும் கட்ட.

தமிழகத்தின் மறேக் மாவட்டங்களில் (சலேத்துப் பக்கம்) விசைதறியை தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் தொழிலாளர்கள் அதிகம். இவர்களுக்கு வலேதாரும் உள்ளீர் முதலாளிகள் அவர்களை சூரண்டுவதில், மறமைகமாக அபிமபைபுத்துவதில் சமத்தர்களாக இருக்கிறார்கள்! இந்த முதலாளிகளிடம் மீளமுடியாத கடன்சுமையைக் கொண்டுவிடுவதும், சொல்லமுடியாத பணிகள் சார்ந்த இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்ளுவதுமாக பாவப்பட்டதோர் வாழ்வை வாழும் இந்த விசைத்தறி தொழிலாளர்கள், அந்த கொடுமையில் இருந்து தப்பிக்கும் முகமாக இரவோடு இரவாக ஊரவிட்டும் வலெயறே, வந்தடயையும் இன்னொரு விசைத்தறிஸ்தலம் தான் 'பட்டை!'

இந்தப் பட்டை, திருத்தணிக் கும் திருப்பதிக் குமான இடபைபட்ட இடத்தில் - ஆந்திராவின் எல்லகைக் கூட்டபட்டு இருக்கிறது!.தமிழகத்திலிருந்து புதுவாழ்வின் கனவோடு வந்துசேரும் விசைத்தறி தொழிலாளர்கள், இங்கே வந்ததேிகளாக, இன்னும் தொல்லகைகள் பலவும் எதிர்கொண்டவர்களாக, சூதந் திரமற்றவர்களாக கனத்த சோகத்தோடு காலம் கழிக்கிறார்கள். அதனால் என்னவோ இந்தப் 'பட்டை' கிராமம் பின்னாளில் புரட்சிப்பிக்கும் பிமியாக மாறுகிறது!

ஒரு காலக் கட்டத்தில், மார்க்ஸிய-லெனினிய அபிப்படியில், தொழிலாளர்களின் மமேபாடுகள் குறித்து மித்த இயக்க தோழர்களோடு சந்துரு கலந்தாலோசிக்க தொடங்குகிறார். அவர்களின் வழிகாட்டலுக்கு இசைவதாரும் நரேம், சந்துரு - 'தோழர் சந்துரு'வாக மாறிப்போகிறார்! தொழில் சார்ந்த நண்பர்களோடு கலந்து விசைத்தறி

தொழிலாளிகளுக்கு சங்கங்கம் கட்டுதல்./பேட்டையை ஒட்டி முன்பே தோற்றுவிக்கப்பட்ட விவசாயம் சார்ந்த சங்கங்களை ஒருங்கிணைத்தல் / புரட்சிக்கு தயாராகுதல் / போராட்டத்திற்கு ஏற்றதோர் சமூக எதிர்நோக்கி காத்திருத்தல் என்று அத்தனப் படிகளிலும் சித்தாம் நழுவாது அடிமலே அடிகளை மலேடெக்கிறார் சந்தூர்!

நாவலட்டே, ஆந்திரா மாநிலத்தில் மாரக்ஸிய - லெனினிய அமைப்பு பரவலாகவும் பலமாகவும் வளர்ந்தோங்கி இருக்கிறது என்கிற சச்சுத் தகவலை நாவலின் இன்னொரு அம்சமாக தோழர் பாரதிநாதன் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கும் அழகு மசைத்தகுந்தது. அவரது அசாத்திய திறமையை சான்றனையும் கொள்ளலாம்.. பொதுவில், சாத்தித்து இருக்கிறார் அவர்!

இந்நாவலில் ரசனையான சங்கதிகள், இதன் பக்கங்களில் வளமாகவே இருக்கின்றன. இரண்டு காதல், மயிற்று சமயைல் குறிப்புகள், மயிலாடும் அரப்புக் காடும், பரியமான பாபும், பாலியல் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் சாலப்பகுதி, அவர்களோடான தோழமை, பண்பாளில் விரையும் விரைவு பஸ்கள், வடக்கு நோக்கியும் தற்கு நோக்கியும் ஓடும் விரைவு ரயில், எவரையும் 'இவனே' போட்டு அழகைக் கும் தோழர் ஓபுளி, சாப்பாட்டு கடமை அங்கம் மாள், மதுலாளிகளோடும் அம்மாள், நடந்தறே போகும் சந்தூர் - சரிதா திருமணம், நடந்தறேய மதஸூ - பொன்னி திருமணம், தோழர் வசீ கரன், வசீ கரன் மகள் (சின்னத் தோழியர்) நிர்மலா, தோழியர் அனுராதா... இப்படி இங்கே நான் சூட்டி இருக்கும் சம்பவங்களாகட்டும், இடமாகட்டும், பெயர்களாகட்டும் அத்தனையும் இந்நாவலில் நம் கவனத்தையே மூழ்க்கும்படி கவர்ந்து வியப்பிட்டுப்பவலை!

குறையைனென்று ஏதனும் சூட்டனுமனில், நாவலின் இறுதிப் பகுதியை சொல்லலாம். தோழர் பாரதிநாதன் ரொம்பவும் 'மனெக்கட்டு இறுதி அத்தியாயங்களை சூருக்கித் தந்திருப்பதைச் சொல்லலாம். சினிமாகளில், காட்சிப்படுத்த முடியாத கதையின் பெரும்பகுதியை, ஓரிரும்பாடலட்டே சின்னச் சின்ன காட்சிகளாக, 'சமத்' தாகச் சொல்லிவிடவது மாதிரி இருக்கிறது! அந்தக் கடமை அத்தியாயம்! எத்தனை காத்திரமாய் எழுதப்பட வேண்டியப் பகுதியது! அப்படியில்லாமல், சந்தூர்வகை கட்டியக் காரணாக் கி, கதையை எளிதாக நகர்த்தி, எல்லாரையும் ரயிலடியில் கொண்டுவந்து நிறுத்தி, மங்களகரமாக 'சூபம்' போடவதை ஒப்புக் கொள்ள ஏனோ மனம் உறுத்துகிறது. மூழ்க்கையான விவரணைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் பக்கங்கள் கட்டும் தான். அதற்காக நாவலின் இறுதி பகுதியை இப்படி ஏனோ தானோவெனெ சயத்துவதைப் பது எந்தவகையிலும் சரியென தோன்றவில்லை!

//000000 00000000 00000000000000 0000000 0000000000 0000000 000000 000000 0000. 00000000 000000000000000 00000000. 0000 00000000 00000000 0000000000000000000000 0000, 00000000 00000000 0000 00000000000000 000 000000 00000000 00000000. 000000 0000000000 0000000000 0000 0000000000000000000000 000000 000000000000 (0000)

0000 00000000 000000000000 . 000 00000 , 000000000000 00000 0000000000 00000000000
00000000 00000000 000000000000 0000000000 000 000000000 0000000000000000000000 . 0000000000
000000 00000000 0000000000 : '000000 0000000000 00000000 00000000 000000 000000 000000 000000'-
000000 . // -0000000000 000000 000000000000 .

ஊரவை விட்டு - பிழைப்பு சார்ந்து இன்னொரு ஊர் தடேபி போகின்றவர்களாக அங்குள்ள மக்கள், 'வந்தறிகள்' என அழைக்கிறார்களையென ஆத்திரம் கொண்டு கிளக்கும் இந்நாவலில் கட்சியில், ததோழர் லெனினின் கபற்றை உரக்கப் பேசி நாவலின் செய்தியையே வறே ககோணத்திற்கு நகர்த்தி காமிக்கிறார் ததோழர் பாரதிநாதன். நிஜத்தில் அவர் சொல்ல நினைத்த செய்தியும் கபட இதுவாக இருக்கலாம்!

தமிழில், நாவல் என்கிற பெயரில் இன்றகைக்கு கனவுகளை விரட்டிக் கொண்டு திக்கற்று திரிகிற மகாநனைப்பு படப்புுகளும் - அதன் படப்புபாளிகளும் நினைவில் எழும் இந்நரேம், ததோழர் பாரதிநாதனை இந்நாவல் பொருட்டு இன்னும் இன்னும் பாராட்டலாம்!